

ESKE BRUN

ÆRESMEDLEM AF
DET GRØNLANDSKE
SELSKAB

Departementschef Eske Brun er udnævnt til æresmedlem i Det grønlandske Selskab. Denne udmærkelse er ikke nogen belønning for en dygtig embedsmands mangeårige fortjenstfulde virke i Grønland, men den er en anerkendelse af en sjælden personligheds stillingtagen til de grønlandske problemer ud fra en gennem arbejdet i Grønland erhvervet livsanskuelse.

Det var hundeslæden, den nordgrønlandske vinter og rejse- og fangstlivet omkring Diskobugten, der fremelskede denne livsanskuelse. Det var den gamle nordgrønlænder, der støbte den Eske Brun, der senere kom til at

sætte sit myndige præg på hele Grønland og på Danmarks politik deroppe.

Mens den unge Eske Brun sammen med sine grønlandske ledsagere travede bag slæden med pirken i den ene hånd og holdende i opstanderen med den anden på vej over gyngende nysis i Diskobugten, gennem dyb sne over Nugssuaks fjelde og i gudsforbarmende snestorm over Umanakfjorden, hvinede en isnende nordenvind i hundeskaglerne, bed ham i kinderne og hviskede i hans øren: hører du, Eske Brun, dette hundeliv er dine rejsefællers hverdag. De der ikke kunne holde til det, er døde for længe siden. Kun den dygtigste, mest udholdende og mest nøjsomme slægt har overlevet!

Eske Brun forstod nordenvindens tale! Hvad han oplevede på slæderejserne og ved bopladserne sammen med grønlænderne lærte ham at respektere mennesket bag sælskindspelsen og at beundre hver enkelts personlige indsats.

Disse mennesker havde noget at lære *ham*. De ejede en rigdom af livsindhold, som han misundte dem. Det var ikke venlige nik og almisser de havde brug for, men en rimelig anerkendelse af deres menneskeværd til gengæld for det, de havde givet os. Ud fra disse betragtninger lagde Eske Brun linierne for sit fremtidige virke.

Enhver, der på rejse i Grønland har set Eske Brun hilse på gamle bekendte, har ikke kunnet undgå hver gang at få det indtryk, at her mødtes gode venner, der havde oplevet noget sammen og nu begge lo hjerteligt i erindring herom, mens måne og sol stod stille, så længe deres talestrøm varede. Dette vil gentage sig ved hver by, hvert udsted og på hver boplads, hvor Eske Brun fremtidigt vil komme på besøg — han vil altid være ventet, for grønlænderen ved, at den mand kan han give noget, som han værdsætter!

Chr. Vibe.